

Какво исповѣдуваме въ първый членъ?

Вѣруваме и исповѣдуваме, чи Богъ е единъ, който е направилъ небето и землятъ, и сичко видимо и невидимо, сичкото обдържава и за сичко промышлява отечески.

Отъ гдѣ се увѣряваме чи има Богъ?

Отъ размышленіето за насъ и свѣта; защото нити нии, нити свѣто е могълъ да стане самъ отъ себе, но требало е да има нѣкое несозданно существо, което е направило сичкійа този свѣтъ, а това существо е Богъ.

Кое друго ны увѣрява че има Богъ?

Нашата совѣсть, която за доброто ны весели, а за злото ны мѣчи и грызе, съ което ны увѣрява, чи има нѣкое разумно и найправедно существо, което сѣкое добро награждава и сѣкое зло наказува. — При това най ясно ны увѣрява за Бога святото писаніе.

Какъвъ е Богъ?

Богъ е невидимъ и съ ума непостижимъ, само знаеме отъ свѣтото писаніе, чи Богъ е духъ вѣчень, преблагъ, преправеденъ, сичко види, сичко знае на сѣко мѣсто е, единъ е по существо, а троеличенъ по лицата: Отецъ, сынъ и духъ святой: сирѣчь, свята троица.

ЧЛЕНЪ 2.

З а с ы н а Б о ж і я .

Какъ се чете вторыо членъ?

И во единого господа Іисуса Хріста, сына Божія, единородного, иже отъ отца рожденного, пре-